

Sygn. akt I.C. 428/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: **12 grudnia 2017 r.**

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, Wydział I Cywilny w składzie

następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego Grażyna Łuczak

Protokolant st. sekr. sąd. Urszula Gancarz

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2017 r. w **Tarnobrzegu** na

rozprawie

sprawy z powództwa **M. B.**

przeciwko (...) **S.A w S.**

o zapłatę kwoty 148.500 złotych tytułem zadośćuczynienia w związku z wypadkiem w dniu 28 maja 2008 roku w Ł. i ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość

I. Zasądza od pozwanego (...) S. A w S. na rzecz powoda M. B. kwotę 120.000 złotych/ sto dwadzieścia tysięcy / z ustawowymi odsetkami od dnia 28 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

II. Ustala odpowiedzialność pozwanego na przyszłość za dalsze następstwa zdrowotne powoda powstałe w wyniku zdarzenia drogowego w miejscowości Ł. w dniu 28 maja 2008 roku,

III. Oddala powództwo w pozostałej części,

IV. Nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S. A w S. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu kwotę 5.000 złotych/ pięć tysięcy/ tytułem uzupełnienia opłaty od pozwu ,od której powód został zwolniony oraz kwotę 561.13 złotych / pięćset sześćdziesiąt jeden tysięcy 13/100 tytułem brakującej zaliczki.

V. Nie obciąża powoda opłatą od oddalonej części powództwa,

VI. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.767 złotych/ pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt siedem/ tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. I C 428/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 grudnia 2017 roku

Powód M. B. wniósł pozew o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) SA w S. kwoty 148.500 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za dalsze następstwa zdrowotne powoda powstałe w wyniku zdarzenia drogowego w miejscowości Ł. w dniu 25 maja 2008 roku.

Na uzasadnienie swojego żądania powód podał, iż jako kierujący samochodem ciężarowym marki M. doznał obrażeń ciała w wyniku zderzenia czołowego z pojazdem matki C. (...) kierowanego przez J. Ś., do którego doszło w dniu 28 maja 2008 roku w miejscowości L.. Postępowanie karne w tej sprawie zostało umorzone wobec śmierci J. Ś., który naruszając przepisy ruchu drogowego doprowadził do zderzenia kierowanego przez siebie pojazdu z pojazdem kierowanym przez powoda.

Powód podał, iż bezpośrednio po wypadku został przewieziony do Szpitala (...) w B., gdzie stwierdzono u niego uraz wielomiejscowy w postaci obrażeń w zakresie twarzoczaszki, klatki piersiowej, kończyn dolnych i górnych, ran tłuczonych twarzy, obydwu dłoni oraz podejrzenia złamania kości szczękowej. Następnie powód został przewieziony do Szpitala Wojewódzkiego w T., gdzie stwierdzono u niego stłuczenie głowy i wstrząśnienie mózgu, stłuczenie klatki piersiowej otwarte wieloodłamowe złamanie kości udowej lewej, otwarte wieloodłamowe i wielofragmentowe złamanie nad i przykłykciowe kości udowej prawej z przemieszczeniem odłamów, otwarte wieloodłamowe złamanie kości piętowej lewej, zmiążdżenie stopy lewej, złamanie kości sześciennej, klinowej i łódkowej lewej ze zwichnięciem w stawie Choparta, zwichnięcie lewego stawu Lisfranca, złamanie podstawy IV kości lewego śródstopia, złamanie trzonu obu kości strzałkowych, złamanie wieloodłamowe kości piętowej prawej z przemieszczeniem odłamów i liczne rany tłuczone twarzy i obu ud. Dalsze leczenie powoda miało miejsce w Szpitalu (...) w S. na Oddziale O.-Urazowym a także w (...) w S., O., R. i L..

Powód, powołując się na rodzaj doznanych obrażeń, przebieg leczenia zwłaszcza operacji, której został poddany i powikłania, które po niej wystąpiły, stwierdzony zanik mięśnia prostownika krótkiego palców, odczuwany ból, cierpienia fizyczne i psychiczne, konieczność rehabilitacji i zabiegów fizjoterapeutycznych, a także doznany trwały uszczerbek na zdrowiu, jego trwałe okaleczenie i zeszpecenie, negatywne prognozy co do dalszego stanu zdrowia w zakresie zdolności ruchowej, utrzymujące się nadal dolegliwości bólowe wskazywał, iż adekwatną sumą zadośćuczynienia jest kwota 213.500 zł.

Powód wywodził, iż odpowiedzialność za skutki wypadku przejął pozwany, który zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przez posiadacza pojazdu mechanicznego z J. Ś.. Ubezpieczyciel ten w postępowaniu likwidującym szkodę wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 65.000 zł w związku z czym żądanie pozwu to kwota, stanowiąca różnicę pomiędzy kwotą 213.500 zł a kwotą 65.000 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 22 kwietnia 2015 roku /karta 81/ pozwany został zobowiązany do zaspokojenia roszczenia powoda objętego pozwem.

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty /karta 87/, domagając się oddalenia powództwa. Zarzucił, iż roszczenie powoda jest ekstremalnie wygórowane w stosunku do doznanej przez niego krzywdy. Wywodził, iż zadośćuczynienie ma złagodzić doznaną krzywdę a jednocześnie nie stanowić źródła wzbogacenia. Powołując się na art. 445 § 1 kc podkreślał, iż kwota zadośćuczynienia nie może być nadmierna, co oznacza, że powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Podał również, iż wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 65.000 zł przy ustalonym uszczerbku na zdrowiu na poziomie 58% i ta kwota zdaniem pozwanego spełnia kryteria określone w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

Pozwany w szczególności zarzucił, iż z wyniku badania radiologicznego powoda z dnia 16 listopada 2011 roku wynikają duże zmiany zwyrodnieniowe w kościach stępu prawej stopy, a to oznacza, że część dolegliwości deklarowanych przez powoda nie pozostaje w związku przyczynowym z wypadkiem, gdyż nie są to zmiany pourazowe, lecz wynikające z uprzednio nabytych schorzeń zwyrodnieniowych.

Pozwany wskazywał również, iż powód uczestnicząc w wypadku w dniu 28 maja 2008 roku mógł zgłosić ten wypadek jako wypadek przy pracy i z tego względu otrzymane przez niego z tego tytułu świadczenie winno być uwzględnione przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia.

Odnośnie żądania odsetek pozwany zarzucał, iż winny one być zasądzone od daty wyrokowania, gdyż w tej dacie następuje ustalenie rozmiaru krzywdy powoda i wartości zadośćuczynienia, które ma tę krzywdę rekompensować.

Pozwany zarzucił również, iż powód nie ma interesu prawnego w żądaniu ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku z uwagi na termin przedawnienia, który wyłącza niebezpieczeństwo ujawnienia się szkody po upływie tego terminu. Według pozwanego uwzględnienie tej części roszczenia stworzy dla powoda domniemanie, iż wszelkiego rodzaju ewentualne przyszłe pogorszenie stanu zdrowia stanowi konsekwencję wypadku z dnia 19 września 2008 roku. Podkreślał przy tym, iż dokumentacja medyczna powoda pochodzi z lat 2008 – 2014, a to świadczy o tym, iż leczenie jego zostało zakończone.

Na rozprawie w dniu 16 października 2015 roku powód zaproponował pozwanemu zawarcie ugody na kwotę 120.000 zł /karta 468/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. B., kierując w dniu 28 maja 2008 roku samochodem ciężarowym marki M. uległ w miejscowości Ł. wypadkowi w wyniku, którego doznał obrażeń ciała. Wypadek ten spowodował kierujący samochodem osobowym marki C. (...) J. Ś., który nie zachował należytej ostrożności i bezpiecznego odstępu podczas manewru wymijania i wbrew przepisom ruchu drogowego poruszał się lewym pasem ruchu drogi jednojezdniowej dwukierunkowej, doprowadzając na lewym pasie ruchu do czołowego zderzenia z prawidłowo poruszającym się z przeciwnego kierunku samochodem ciężarowym marki M. kierowanym przez powoda.

Postępowanie karne w sprawie nieumyślnego spowodowania katastrofy w ruchu lądowym zostało umorzone wobec śmierci J. Ś..

Powód M. B. doznał na skutek wypadku obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy z wstrząśnieniem mózgu, otwartego wieloodłamowego złamania trzonu kości udowej lewej, otwartego wieloodłamowego złamania nasady dalszej uda prawego /przed i nakłykciowe/, zmiążdżenia stopy lewej ze złamaniem kości piętowej sześcienniej klinowatej i łódkowej oraz zwichnięcia w stawach Chopatra i Lisfranca, złamania podstawy 4 kości lewego śródstopia, złamania wieloodłamowego kości piętowej prawej, złamania trzonu kości strzałkowych obustronnie oraz licznych ran tłuczonych twarzy i ud obustronnie. Obrażenia te naruszyły czynności narządów ciała powoda na okres powyżej siemu dni.

Bezpośrednio z miejsca wypadku powód został przewieziony do Szpitala (...) w B. na Oddział Anestezjologii i Intensywnej Terapii, a następnie po wstępnym zaopatrzeniu w tym samym dniu przewieziono go na Oddział Urazowo-Ortopedyczny Szpitala Wojewódzkiego im. św. Ł. w T.. Powód był przytomny, jego stan był stabilny krążeniowo i oddechowo.

Hospitalizacja powoda w Szpitalu Wojewódzkim w T. trwała od 28 maja 2008 roku do 5 czerwca 2008 roku. W trakcie tego leczenia wykonano liczne badania laboratoryjne, obrazowe. Badania usg jamy brzusznej nie wykazały pourazowych zmian narządów wewnętrznych w obrębie jamy brzusznej. Badanie CTK głowy nie wykazało widocznych zmian pourazowych. Zastosowane leczenie to krwawa repozycja i stabilizacja złamania 1/3 dalszej kości udowej prawej płytą DCS, repozycja otwartego wieloodłamowego złamania trzonu kości udowej lewej oraz stabilizacja gwoździem śródstopowym blokowanym, repozycja złamania wieloodłamowego lewej kości piętowej i stabilizacja złamania drutami Kirschnera, repozycja zwichnięcia stawu Lisfranka dwoma drutami Kirschnera I i II śródstopno-palcowego lewej stopy, repozycja złamania i zwichnięcia lewej kości łódkowatej jednym grotem Kirschnera oraz repozycja zwichnięcia stawu Choparta dwoma drutami Kirschnera. Przebieg leczenia pooperacyjnego powikłany był martwicą ran pourazowych stopy lewej ze znacznym obrzękiem.

W dniu 5 czerwca 2008 roku powoda wypisano ze Szpitala Wojewódzkiego w T. z zaleceniem dalszego leczenia w dziale ortopedycznym szpitala w S..

W dniu 5 czerwca 2008 roku powód został przyjęty na dalsze leczenie w Szpitalu (...) w S. w Oddziale O.-Urazowym, gdzie przebywał do dnia 1 sierpnia 2008 roku. W trakcie tego leczenia chirurgicznie opracowano rany, usunięto zespolenie ze stopy lewej. Istotny wpływ na przebieg leczenia miała martwica tkanek na stopie lewej, szczególnie w okolicy pięty, będąca skutkiem ciężkiego urazu zmiążdżeniowego, w związku z czym wykonywano opatrunki, wycinano etapowo tkanki martwicze i hodowano tkankę ziarninową, która powoli pokrywała się naskórkiem. Nadto usunięto druty stabilizujące złamania i zwiechnięcia kości w obrębie lewej stopy.

Po wypisaniu ze szpitala powód przez okres 3 miesięcy co 2-3 dni zgłaszał się w (...) celem zmiany opatrunków. W trakcie tych wizyt wykonywano kontrolne badania rtg złamań celem kontroli zrostu.

Wykonane w dniu 15 września 2008 roku badanie radiologiczne wykazało stan po złamaniu wielokrotnym kości piętowej prawej z deformacją tej kości i przemieszczeniem złamanych odłamów, zrost kostny w fazie konsolidacji a także stan po złamaniu dystalnego odcinka kości udowej lewej i operacyjnym zespoleniu złamanych odłamów za pomocą pręta Kirschera, wyłamanie i przemieszczenie na zewnątrz linijnych odłamów pośrednich, brak zrostu kostnego. Odnośnie kości udowej prawej badanie radiologiczne wykazało dobre ustawienie złamanych odłamów, zrost kostny w fazie konsolidacji. Podobnie badaniem tym stwierdzono zrost kostny w fazie konsolidacji kości stępu lewej stopy.

Wykonane w dniu 8 grudnia 2008 roku badanie radiologiczne wykazało dobry zrost kostny prawej kości udowej i zrost kostny w fazie konsolidacji kości udowej lewej.

Powód poruszał się przy pomocy wózka inwalidzkiego do stycznia 2009 roku, po czym zrost złamań pozwalał mu na stopniowe chodzenie i obciążanie kończyn.

Powód wielokrotnie korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych, na które był kierowany przez (...).

W dniach od 11 maja 2010 roku do 13 maja 2010 roku powód przebywał na leczeniu w Szpitalu Wojewódzkim w T., gdzie został przyjęty w celu usunięcia zespolenia z kości udowych, jednakże z uwagi na przeszkody techniczne – brak odpowiedniej krwi- wypisano powoda ze szpitala bez przeprowadzenia planowanego zabiegu, zalecając jednocześnie ponowne zgłoszenie się do (...)/karta 33/. Do chwili obecnej zespolen z obu ud powoda nie usunięto. Obecność ich w organizmie powoda nie wywołuje żadnych skutków ubocznych.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 16 sierpnia 2010 roku ustalono u powoda 61% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 28 maja 2008 roku /karta 35/.

Duże nasilenie dolegliwości bólowych występowało u powoda w czasie pobytów w szpitalach bezpośrednio po wypadku, a więc do sierpnia 2008 roku. Następnie dolegliwości te były mniejsze, jednakże z chwilą, gdy powód zaczął poruszać się samodzielnie, jak też w czasie zabiegów rehabilitacyjnych, nasilały się.

Obecnie powód rzadko korzysta z zabiegów rehabilitacyjnych. Nadal przyjmuje leki przeciwbólowe. Nie wymaga czynnego leczenia. Nadal odczuwa dolegliwości bólowe, w szczególności bóle kolan i stóp. Bóle te nasilają się przy dłuższym chodzeniu. Powód nie może uprawiać rekreacyjnie sportu, jeździć na rowerze na dłuższych dystansach.

Badanie diagnostyczne usg kończyn z dnia 5 listopada 2014 roku wykazało liczne drobne obszary o obniżonej echogeniczności w okolicy stępu stopy po stronie bocznej, obraz świadczący o obrzęku tkanek miękkich tej okolicy /karta 58/

U powoda nadal występuje stan zapalny na stopie lewej, co wymaga wykonywania opatrunków. Nasilenie objawów tego zapalenia nie jest duże, jednakże stan ten jest przewlekły. Leczenie stanu zapalnego jest trudne, gdyż operacja nie gwarantuje znaczącej poprawy a obarczona jest znacznym ryzykiem powikłań. Powód z tego względu powinien ograniczać chodzenie i unikać przeciążeń.

Orzeczeniem z dnia 15 stycznia 2015 roku powód został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do dnia 14 stycznia 2018 roku /karta 72/.

Doznane przez powoda w wypadku obrażenia ciała zagrażały jego życiu. Obecnie stwierdza się, iż doznane przez niego złamania pozrastały się. Pozostał stan zapalny na stopie lewej z okresowo otwierającą się przetoką, który jest przewlekły i trudny do wyleczenia.

Następstwem doznanych przez powoda obrażeń jest możliwość rozwoju wtórych zmian zwyrodnieniowych w dużych stawach kończyn dolnych- kolanowych i skokowych. Nasilać będą się także bóle przy chodzeniu. Z tego względu powód powinien unikać przeciążeń, pracy fizycznej, siedzącej i kontynuować okresową rehabilitację ambulatoryjną. Nie jest wykluczone, iż zmiany zwyrodnieniowe, będące skutkiem doznanych urazów będą w przyszłości wymagały leczenia operacyjnego.

Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda na skutek obrażeń doznanych w wypadku to 60%.

Powód zgłosił doznaną szkodę pozwanemu pismem z dnia 9 października 2008 roku /karta 394/. Pozwany przejął odpowiedzialność za skutki wypadku, któremu uległ powód na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Po przeprowadzeniu postępowania likwidującego szkodę przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 65.000 zł /karta 224/. Jak wynika z decyzji pozwanego w tym przedmiocie, ustalając wysokość zadośćuczynienia pozwany kierował się rozmiarem doznanej krzywdy, stopniem natężenia cierpień fizycznych i psychicznych, ich długotrwałością, nasileniem bólu, trwałym uszczerbkiem na zdrowiu, stanem ogólnej niezdolności fizycznej i psychicznej, a także wiekiem powoda. Z opinii lekarskiej wydanej w toku postępowania likwidującego szkodę z lutego 2009 i jej weryfikacji w listopadzie 2010 roku wynikało, że pozwany ustalił, iż powód doznał 58% trwałego uszczerbku na zdrowiu /karta 239, 353/. Powód pismem z dnia 22 sierpnia 2011 roku sugerował możliwość zawarcia ugody na kwotę nie mniej niż 150.000 zł zadośćuczynienia /karta 169/.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: postanowienie z dnia 22 września 2008 roku sygn. Ds 622/08/Sp o umorzeniu śledztwa /karta11/, karta informacyjna l.ks.gł. (...) Szpitala (...) w B./karta 13/, karta informacyjna nr ks. gł. (...) Szpitala Wojewódzkiego w T. /karta 14/, karta informacyjna leczenia szpitalnego l. ks. gł. (...) Szpitala (...) w S. /karta 15/, wyniki badania radiologicznego z dnia 15 września 2008 roku /karta 16-18/, wyniki badania radiologicznego z 8 grudnia 2008 roku /karta 19-20/, zaświadczenie o wykonanych zabiegach rehabilitacyjnych /karta 21 -22 i 24-25, 27-28, 31-32, 34, 36-41, 45-50, 52-55, 70/, wynik badania radiologicznego z dnia 12 stycznia 2009 roku/karta 23/ i z dnia 26 maja 2009 roku /karta 26/ oraz z dnia 16 listopada 2009 roku /karta 29-30/, karta informacyjna Wojewódzkiego Szpitala w T. l.ks. gl. (...)karta 33/, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 16 sierpnia 2010 roku /karta 35/, z dnia 15 listopada 2010 roku /karta 42/, z dnia 16 listopada 2011 roku/karta 43,44/ i z dnia 25 kwietnia 2013 roku /karta 51/, wynik badania tomografii komputerowej z dnia 26 lutego 2010 roku /karta 44/, zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia z dnia 27 listopada 2014 roku /karta 56/, badanie radiologiczne rtg stopy lewej z dnia 5 listopada 2014 roku /karta 57/, badanie diagnostyczne z dnia 5 listopada 2014 roku /karta 58/, dokumentacja medyczna leczenia powoda w Poradni (...) w S./karta 59-67/, badanie radiologiczne zdjęcie rtg kostki stopy z 1 grudnia 2014/karta 69/, badanie radiologiczne rtg uda z dnia 1 grudnia 2014 roku/karta 71/, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z 15 stycznia 2015 roku /karta 72/, decyzja pozwanego z dnia 21 lutego 2011 roku /karta 224/, dokumenty zawarte w aktach postępowania szkodowego pozwanego /karta 90-433/, zeznania świadków A. B. /karta 469/, K. B. /karta 469/, opinia biegłego ortopedy /karta 478/, opinia biegłego fizjoterapeuty /karta 511 i 546, 563/, opinia biegłego chirurga naczyniowego /karta 573/, przesłuchanie powoda /karta 598/.

Sąd zważył co następuje:

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów na które powoływały się strony, gdyż zostały one sporządzone w przewidzianej przez prawo formie i ich treści nie kwestionowała żadna ze stron. W szczególności dowody z dokumentów medycznych pozwoliły na ustalenie rodzaju obrażeń doznanych przez powoda i przebiegu jego leczenia.

Sąd dał wiarę także zeznaniom świadków i samego powoda odnośnie rozmiaru jego krzywdy, cierpień doznanych na skutek wypadku, przebiegu leczenia powypadkowego i zaistniałych po wypadku ograniczeń powoda w jego funkcjonowaniu. Zeznania te pozostają w spójnym związku z dokumentacją medyczną powoda i opiniami biegłych.

Nie budzą wątpliwości opinie biegłych wydane w sprawie. Są one ze sobą spójne, wyczerpujące i kategoryczne. W szczególności na ich podstawie w sposób nie budzący wątpliwości ustalono rodzaj doznanych przez powoda obrażeń ciała, przebieg jego leczenia i skutki tych obrażeń, w tym rozmiar trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Nie budzi wątpliwości opinia biegłego z zakresu chirurgii naczyniowej odnośnie tego, iż powód na skutek wypadku nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie chirurgii naczyniowej. W szczególności obrażenia doznane w wypadku nie spowodowały zaburzeń czucia powierzchniowego w miejscu urazu i nie miały wpływu na układ krążenia krwi w kończynach.

Bezspornym jest, iż pozwany jako ubezpieczyciel na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przejął odpowiedzialność za skutki wypadku, któremu uległ powód w dniu 28 maja 2008 roku.

Bezspornym jest, iż pozwany uznał żądanie powoda co do zasadności jego żądania w zakresie zadośćuczynienia, wypłacając mu z tego tytułu w postępowaniu likwidującym szkodę kwotę 65.000 zł.

Bezspornym jest także, iż powód na skutek wypadku, któremu uległ w dniu 28 maja 2008 roku doznał ciężkiego urazu wielonarządowego. Zakres obrażeń, wynikający z powypadkowej dokumentacji medycznej nie był przez pozwanego kwestionowany.

Wobec powyższego istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

W myśl art. 445 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, czyli niemajątkowy skutek doznanych obrażeń ciała. Krzywda ta może polegać na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach, będących bezpośrednio związanych ze stanem zdrowia poszkodowanego, jak też z jego następstwami. Kwestia ustalenia krzywdy ma podstawowe znaczenie dla określenia odpowiedniej sumy, która miałaby stanowić jej pieniężną rekompensatę. Z uwagi na niewspółmierność krzywdy określenie w konkretnym wypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało sądowi. Kryteria istotne przy ustaleniu odpowiedniej sumy zadośćuczynienia to: rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, przy czym wszystkie te kryteria powinny być odniesione do okoliczności związanych z pokrzywdzonym przy zastosowaniu zobiektywizowanych kryteriów oceny.

Sąd uznał, iż odpowiednią sumę zadośćuczynienia w myśl art. 445 § 1 kc stanowi dla powoda kwota 185.000 zł. W tej mierze Sąd zważył na rodzaj i rozmiar obrażeń doznanych przez powoda, nasilenie i długotrwałość jego cierpień fizycznych i psychicznych, przebieg leczenia i konieczność rehabilitacji, skutki doznanych obrażeń ciała, rozmiar powstałego trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda.

Powód w wypadku doznał ciężkiego urazu wielonarządowego, zagrażającego jego życiu. Bezpośrednio po wypadku przez okres 3 miesięcy był hospitalizowany. W tym okresie odczuwał duże nasilenie dolegliwości bólowych. Był poddany zabiegom operacyjnym obu ud, przy czym zespolenia złamań w obu udach do chwili obecnej nie są usunięte. Nadto wymagał i nadal wymaga rehabilitacji. Przez okres 5 miesięcy poruszał się na wózku inwalidzkim, co w sposób zasadniczy ograniczało go w normalnym funkcjonowaniu. Początki chodzenia wiązały się z nasileniem dolegliwości bólowych. Nie bez znaczenia są wtórne zmiany zwyrodnieniowe pourazowe, na co wskazuje opinia biegłego ortopedy. Pozwany w żaden sposób nie wykazał, aby u powoda jeszcze przed wypadkiem występowały zmiany zwyrodnieniowe w kończynach.

Nie bez znaczenia jest doznany przez powoda na skutek obrażeń odniesionych w wypadku 60% trwały uszczerbek na zdrowiu. Pomimo tego, iż złamania pozostały się, to powód nadal wymaga rehabilitacji. Nadto stan zapalny na stopie lewej z otwierającą się okresowo przetoką jest przewlekły i szanse na jego wyleczenie są niewielkie. Powód nadal odczuwa bóle przy chodzeniu, doznaje ograniczeń, gdyż musi unikać przeciążeń.

Nie bez znaczenia jest wiek powoda i konsekwencje wypadku dla jego kariery zawodowej i życia rodzinnego. Na skutek wypadku powód utracił możliwość wykonywania dotychczasowej pracy. Do dnia 14 stycznia 2018 roku jest on uznany za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym ze wskazaniem pracy lekkiej. Doznaje ograniczeń w życiu codziennym, zwłaszcza w zakresie poruszania się, uprawiania sportu, rekreacji.

Zadośćuczynienie z jednej strony ma łagodzić skutki wypadku i stanowić środek pomocy dla poszkodowanego a z drugiej nie może być podstawą jego wzbogacenia się. W ocenie Sądu zadośćuczynienie w kwocie 185.000 zł w odniesieniu do rodzaju obrażeń doznanych przez powoda, ich skutków przy uwzględnieniu aktualnych warunków społeczno-gospodarczych nie stanowi nadmiernego wzbogacenia. W tej mierze należy wskazać, iż nie zasługuje na uwzględnienie stanowisko pozwanego, który przy ustalonym przez siebie w toku postępowania likwidującego szkodę 58% trwałym uszczerbku doznany przez powoda uznał, iż odpowiednim zadośćuczynieniem jest kwota 65.000 zł. Mając na względzie kompensacyjną funkcję zadośćuczynienia Sąd zważył także na to, iż sam powód zaproponował pozwanemu w toku niniejszego postępowania możliwość zawarcia ugody na kwotę 120.000 zł tytułem zadośćuczynienia, a tym samym należało uznać, iż ta kwota w jego odczuciu, przy uwzględnieniu już wypłaconej mu kwoty 65.000 zł byłaby wystarczająca dla załagodzenia jego krzywdy.

Na wysokość zadośćuczynienia na podstawie art. 445 kc nie ma istotnego wpływu fakt, iż powód otrzymał z tytułu tego samego wypadku świadczenie z tytułu wypadku przy pracy, gdyż podstawą tego świadczenia był stosunek pracy powoda i tym samym nie zwalnia ono pozwanego od wyrównania szkody, do czego zobowiązał się w umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej.

Sąd uwzględnił żądanie powoda co do ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość. W tej mierze zważył na konsekwencje przeżytych urazów, które mogą wystąpić w przyszłości. Przede wszystkim istnieje realne zagrożenie związane z rozwojem wtórnych pourazowych zmian zwyrodnieniowych w dużych stawach kończyn dolnych. Zmiany te mogą osiągnąć tak duży stopień w przyszłości, że będą wymagały leczenia operacyjnego, którego skutków obecnie nie można przewidzieć. Do chwili obecnej nie usunięto z obu ud zespoleń. Nadto u powoda jako skutek doznanych urazów występuje nadal stan zapalny na stopie lewej z otwierającą się okresowo przetoką, której możliwości wygojenia się są niewielkie. Mając powyższe na względzie Sąd uznał, iż powód ma interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody, mogące powstać w przyszłości w związku z obrażeniami doznanymi w wypadku, skoro jego aktualny stan zdrowia nie ujawnia wszystkich skutków uszkodzenia ciała, w szczególności tego, czy i w jakim zakresie wystąpią u powoda wtórne zmiany zwyrodnieniowe kończyn dolnych, będące następstwem obrażeń doznanych w wypadku i jaki będzie w związku z tym przebieg jego dalszego leczenia a także, czy i jaki wpływ na stan jego zdrowia będzie miał stan zapalny na stopie lewej, czy też obecność zespoleń w obu udach. Sąd nie podzielił przy tym stanowiska pozwanego, który wnosząc o oddalenie żądania powoda w zakresie ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość powoływał się na termin przedawnienia, wyłączający niebezpieczeństwo ujawnienia się szkody po upływie terminu przedawnienia. W tej mierze należy wskazać, iż nie ma zależności pomiędzy żądaniem ustalenia prawa lub stosunku prawnego na podstawie art. 189 kpc a terminem przedawnienia roszczenia, gdyż bez względu na termin przedawnienia poszkodowany może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody, mogące powstać w przyszłości.

Odnośnie żądania przez powoda odsetek od zasądzonego roszczenia Sąd zważył, iż powód zgłaszając szkodę i domagając się wypłaty zadośćuczynienia nie precyzował kwoty, której żądał z tego tytułu. Tym samym skoro powód nie wykazał, aby przed wniesieniem pozwu żądał od pozwanego zadośćuczynienia w kwocie 235.000 zł, to tym samym pozwany pozostaje w zwłoce po upływie 30 dni od daty doręczenia pozwu. Ponieważ pozw doręczono pozwanemu w dniu 27 kwietnia 2015 roku to odsetki zasądzono od dnia 28 maja 2015 roku po myśli art. 817 kc. Nie zasługuje w tej mierze na uwzględnienie zarzut pozwanego co do ustalenia terminu płatności odsetek od daty wyrokowania, skoro w

postępowaniu likwidującym szkodę powód domagał się zadośćuczynienia , do którego to roszczenia ma zastosowanie art. 455 kc.

Mając powyższe na względzie na podstawie art. 445 § 1 kc, art.805 kc, art.817 kc i art.822 kc oraz art.9 i art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli komunikacyjnych orzeczono jak w sentencji.

Na podstawie art.113ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd obciążył pozwanego kwotą 5.000 zł tytułem uzupełnienia opłaty od uwzględnionej części roszczenia, mając na względzie iż opłata ta wynosi 6.000 zł , podczas gdy powód z racji częściowego zwolnienia go od kosztów sądowych uiścił na poczet opłaty kwotę 1.000 zł oraz brakującą zaliczką w kwocie 561.13 zł na koszt opinii biegłych.

Mając na względzie art.113 ust.4 wyżej powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd odstąpił od obciążanie powoda opłatą od oddalonej części powództwa.

Na podstawie art. 100 kpc Sąd orzekł o kosztach procesu i zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów według spisu, który przedłożył jego pełnomocnik , mając na względzie iż żądanie powoda zostało w znacznej części uwzględnione. W tej mierze należy wskazać, iż żądanie zapłaty zostało uwzględnione w 89% a żądanie ustalenia odpowiedzialności pozwanego uwzględniono w całości.

ZARZĄDZENIE

1/ wyrok z uzasadnieniem doręczyć:

- (...)

(...),

2/(...)